

Foto: Slavka Pavić

In memoriam

Dubravka Gasparini (1987.–2016.)

Anita Ruso, Lea Vene

Prerani odlazak Dubravke Dude Gasparini, voljene prijateljice i kolegice, sve je duboko pogodio jer nismo ostali samo bez brižne i nasmijane djevojke, dobrog duha svakog okupljanja, nego i bez ozbiljne i marljive suradnice koja nam je svima bila primjer ustrajnosti i strpljivosti.

Dubravka Gasparini rođena je 22. lipnja 1987. godine u Karlovcu, od roditelja Hrvojkje i Gorana. Osnovnu školu »Josip Račić« kao i Sedmu gimnaziju završila je u Zagrebu. Još od malih nogu pokazivala je interes za umjetnost i estetiku, pa su je roditelji vrlo rano usmjerili na likovne radionice. Na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu završila je preddiplomski studij povijesti umjetnosti i turkologije. Po završetku preddiplomskog studija, Dubravka se odlučila posvetiti predstavljanju umjetnosti i kulture te arhitekture i dizajna široj javnosti što je bio njezin primarni interes. Stoga je u njezinu studentskom životu uslijedila promjena koja joj je omogućila da pokaže svu svoju širinu. Prikupljajući potrebna znanja, usmjeravala se profesiji kustosa, s posebnim interesom za menadžment u kulturi te je na diplomskoj razini studija upisala studij muzeologije. Osim toga, u središtu njezina profesionalnog interesa bila je arhitektura, a posebno fotografija. Prirodno nadarena za organizaciju i velika ljubiteljica ljepote, Dubravka je kao malo tko od naših kolega znala okupiti oko sebe ljude i organizirati izložbe koje su estetski i metodološki mogle parirati ozbiljnim institucijama u kojima rade specijalizirani stručnjaci.

U svemu što je radila očitovao se njezin veliki perfekcionizam koji se u njezinu životu odražavao u svakom detalju, temeljitosti i velikoj upornosti. Iako predana svojim projektima, nikada se nije dogodilo da projekt bude ispred čovjeka. To je velika i rijetka vrlina: voljeti ljude onakve kakvi jesu i neprestano se brinuti za tuđi boljitak. U svemu tome bila je neobično snalažljiva. U vremenu kada nitko ne mari za mlade umjetnike Dubravki je upravo njihova afirmacija

bila primarni cilj, beskrajno joj je stalo da umjetnost mladih izađe pred publiku. Neiskvarena, empatična i jednostavna, uvijek se stavljala na raspolaganje drugima. Ona je vjerovala u poštenje i dobrotu, a svojim življenjem upravo je te vrijednosti prenosila na druge.

Profesionalno djelovanje započela je kao predsjednica Kluba studenata povijesti umjetnosti pri Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Tako je 2009. godine u predvorju knjižnice Fakulteta na Dubravkinu inicijativu otvorena izložba mladih fotografa Siniše Glogoškoga i Luke Kedže s Akademije dramskih umjetnosti. Bio je to početak rada s mladim fotografima koji je u velikoj mjeri obilježio Dubravkin daljnji rad u struci, prvo kroz kustoski program u Fotogaleriji KIC, a nakon toga i kroz rad sa Želimirom Koščevićem u uglednoj samoborskoj Galeriji Lang.

Dubravkin iskreni entuzijazam i predanost projektima motivirao je cijeli krug ljudi okupljenih oko nje da pokrenu i dovrše brojne zajedničke akcije. Prvi veliki zadatak bio je pokretanje i organizacija *1. međunarodnog kongresa studenata povijesti umjetnosti* (suradnja s Leom Vene i Feđom Gavrilovićem). Kongres je organiziran s ciljem boljeg povezivanja i jačanja suradnje mladih povjesničara umjetnosti. Realiziran s vrlo malim budžetom i visokom razinom kreativnosti i profesionalnosti, projekt se pokazao značajnim kako za studente iz Hrvatske tako i za one iz susjednih zemalja. Kongres kao format regionalnog povezivanja studenata podržali su Odsjek za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu i Društvo povjesničara umjetnosti Hrvatske. U četiri dana, od 16. do 19. studenoga 2011., prisustvovao je 41 izlagač iz Hrvatske, Srbije, Bosne i Hercegovine i Slovenije. O uspješnosti i održivosti kongresa govori činjenica da je nedavno završeno njegovo četvrto izdanje, ali i da su studenti drugih gradova počeli organizirati kongrese sličnog tipa na matičnim sveučilištima. Dubravkina društvenost i interes za buduće suradnike

te povezivanje kroz zajedničke projekte urodili su brojnim novim prijateljstvima i suradnjama među mladima koji su se nastavili družiti i surađivati i nakon Kongresa. Upravo je rad na drugom izdanju *Zbornika* spomenutog kongresa bio posljednji zadatak na kojem je Dubravka radila pripremajući njegov tisak i distribuciju.

Dubravkin središnji profesionalni interes bila je fotografija koju je promovirala kroz kustoske programe u Fotogaleriji KIC u kojoj je kao kustosica i voditeljica radila od kraja 2010. do kraja 2015. Fotogaleriju je percipirala kao živi prostor koji treba prije svega dati vidljivost mladim domaćim fotografima, pa je tako organizirala samostalne izložbe Sabini Damiani, Petri Mrši, Ivanu Filipoviću, Ani Mihalić, Tjaši Kalkan, Petri Slobodnjak, Iri Tomić i Johnu Kardumu, Maji Jokić, Beli Rupeni i Vanji Rudiću, Jeleni Prekalj, Siniši Iliću, ali i afirmiranim fotografima kao što su Igor Kuduz, Sanja i Mario Bachrach Kristofić, Robert Šmider i Bruna Kazinoti. Osim toga, surađivala je s dizajnerima Ivanom Orinom Vrkašem, Marinkom Murgićem i studijem Šesnić&Turković koji su bili odgovorni za vizualni identitet izložaba.

Rad s fotografima razvijala je usporedno u Galeriji Lang (od 2012.), u bliskoj suradnji sa Želimirom Koščevićem, djelujući kao samostalna kustosica te kustosica asistentica na izložbama unutar godišnjeg programa. U prvom redu, riječ je o mladim fotografima kojima je omogućila samostalne izložbe: Ani Mihalić, Petri Slobodnjak, Bojanu Mrđenoviću, Igoru Iliću, Davoru Konjikušiću, Petri Mrši i Nevenu Petroviću. Radila je na izradi godišnjeg programa galerije, vođenju promidžbenih aktivnosti, odnosima s javnošću te vođenju galerijske mrežne stranice.

Prateći domaću umjetničku scenu kao i sva kulturna događanja u Hrvatskoj ali i šire, Dubravka je još kao studentica postala prepoznatljivo lice u stručnim umjetničkim krugovima. Njezina predanost, osmijeh koji je pratio sve što je radila, briga za sve kolege, suradnike i prijatelje, ostaju živo urezani u sve živote koje je naša Duda dotaknula. Zahvalni smo što smo imali od koga naučiti kako se požrtvovno i s ljubavlju radi, a da se zauzvrat traži samo dobro društvo i topla riječ. Zauvijek će ostati živa inspiracija u svim našim budućim projektima i suradnjama.